Твір на тему «Ранковий ліс» Твір «Прогулянка до лісу» Твір «Життя лісу»

Ліс - це цілий світ, наповнений життям. Мешканці лісу не завжди показуються на очі гостям. Ховаються в норах лисиці, за кущами таяться зайчики-боягузи. Але якщо довго гуляти лісом навесні, влітку або ранньої осені, то обов'язково помітиш, як вирує життя під кронами дерев.

Якщо прийти до лісу вранці, між стовбурами дерев ще стоїть білястий туман. Трава мокра від роси, а дерева струшують на подорожнього цілий дощ. У гущавині лісу темно. Але ось сонце пробивається крізь листячко й осяює лісовий світ. Пташки радісно вітають сонечко - адже тепер їм не загрожує хижа нічна сова!

Птахи починають свій звичайний денний щебет та спів. Стрибають по гілках безтурботні маленькі синички та чижики. Характерно «поскрипує» у своєму гнізді хазяйновитий шпак. Стукає по кленовому стовбуру дятел у червоній шапочці. Цей трудяга витягує з-під кори шкідливих для дерев комах. Десь у гущавині співає іволга - немовби ніжні звуки флейти розливаються навкруги.

Хитра руда лисиця ховається в нору, почувши кроки людини, яка гуляє лісом. Йдеш собі та присядеш на галявинці на стовбур старої берези. І спостерігаєш, що відбувається навколо. Ось дуб упустив свій листочок з недостиглим жолудем. Ось мураха повзе ясеневим листом, несе додому розчавлену ягоду суниці. Дика бджола дзижчить над галявинкою. Значить, десь поблизу, в старому дуплі, її дім.

І раптом помічаєш на галявинці за кущем глоду зайця-русака. Тихо-тихо причаївся маленький заєць, навіть вушка прижав. Думає, що його не видно, так добре він зливається зі світло-коричневими гілками. Встаєш і навшпиньки крокуєш до звірка. Але його вже слід пропав, тільки гілки трохи хитаються. А чи був зайчик? Чи, може, примарився?